

בעטרא עלאה, מני ליה מלכא על כלא. בהאי יומא חדותא לכלה. חד סגטירא דאתפקד על דינא דבני נשא, הו בידיה גוברין דבעין קטולא, גוברין דבעין לאלקאה. בגין יקרא בהאי יומא חדותא דמלכא, שביק דיןוי, ונטר לחדותה דמלכא.

כך הוא יומא, הלולא דמלכא במטרוניתא, חדותא דאבא ואמא עליה, חדותא דעלאין ותתאין. בחדותה דמלכא, כלו חדאן, ולא יצטרון ביה. על דא כתיב (ישעה נח) וקראת לשבת ענג. מי ענג. ענג לא אשתח אלא לעילא באתר דקדש עלאה שארי. כמה דאית אמר, (ישעה נח) אוז תענג על יי'. בהאי ענג על יי' הוא. בהאי יומא להולא דמלכא, אתעטר בהוא עטרא דענג הדא הוא כתיב וקראת לשבת ענג. מה דלא אשתח הבי בשאר יומין.

בהאי יומא, תלת סעודתאן בעין בני מלכא, לזמנא, ולסדרא פטור. בגין יקרא דמלכא, כמה דאוקימנא. וכד אונדמן ביה חגא, או זמנא, לא יסדר בר נש תרי פטור בכל סעודתא, חד לשבת, וחד לאושפיזא, בגין כתיב, (שמואל ב ט) על שלחן המלך תמיד הוא אוכל, ספיקא הוא בפטורא דמלכא, להויא אוושפיזא דאתיא ליה. ועל הדא בעי בר נש לסדרי

פָתֹרָא שְׁלִימָא לְמַלְכָא, והוא יְהִיב מִגְיָה לְאוֹשֶׁפִיּוֹא.
אמֵר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, סְעוֹדַתָּא תְּלִיתָה דְשְׁבָתָ, כְּדֵא עֲרֹעָ
בֵּיה אֲוֹשֶׁפִיּוֹא, שְׁבָקִין לֵיה או לֹא שְׁבָקִין לֵיה, אֵי
לֹא שְׁבָקִין לֵיה, אֲשֶׁתָּכָה אֲוֹשֶׁפִיּוֹא הַחִיא מִפְתּוֹרָא
דְמַלְכָא, אֵי שְׁבָקִין לֵיה, אֲשֶׁתָּכָה פָגִימו בְּסְעוֹדַתָּא
דְמַלְכָא.

אמֵר לֵיה רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָבוֹי, לְמַלְכָא דְאִיעָרָע בֵּיה
אוֹשֶׁפִיּוֹא, וְנִטְיל מִיכְלָא מִקְמִיה, וְסַלְקָא
לְאוֹשֶׁפִיּוֹיה, אֲשֶׁתָּכָה אֵף עַל גַּב דְמַלְכָא לֹא אָכֵל עַמִּיה,
מִמִּיכְלָא דְמַלְכָא קָא אָכֵיל, וּמַלְכָא יְהִיב לֵיה לְמִיכָּל.
וְכָל דָא, בְּגִין דַהוּא אֲוֹשֶׁפִיּוֹיה דְמַלְכָא. וּבְבִי רַב הַמְנוֹגָ
סָבָא, לֹא חִיִּישִׁי לְאוֹשֶׁפִיּוֹא בְשֻׁעַתָּא דָא, וְלֹבֶתֶר מִסְדָּרִי
פָתֹרָא לְאוֹשֶׁפִיּוֹא.

בְּהָא' יוֹמָא מְלוֹלָא אָסִיר, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ישעה נח)
מִמְצֹוא חַפְצָךְ וְדָבֵר דָבָר, וְתַבְנֵן חַפְצָךְ כְתִיב, בְּגִין
דַהָא' יוֹמָא כָּל מִהִימְנוֹתָא אַתְקִשָּׁר בֵּיה.

אמֵר לֵיה רַבִּי אֶלְעֹזֶר, וְהִיךְ עֲבִידָנוֹא דָלָא לְסַדְרָא (ס"א
 לְסַלְקָא) **סְעוֹדַתָּא דְמַלְכָא לְאוֹשֶׁפִיּוֹא,** דַהָא אַרְבִּיסָר
דְחַל לְהִיוֹת בְּשְׁבָתָ, סַלְקָא **סְעוֹדַתָּא דְמַלְכָא לְפִסְחָא,** אֵף
עַל גַּב דָלָאו אִיהו אֲוֹשֶׁפִיּוֹיה.

אמֵר לֵיה הַכִּי אִמְינָא דָאִ הַוָּא אֲוֹשֶׁפִיּוֹיה, (כל ההוּא יוֹמָא)

יכל לא לסלק אלייה, וαι לאו לא סלק אלייה. וαι נימא
 די"ד דחל (דף צ"ה ע"א) להיות בשבת, אתדרחיה שעודתא
 דמלפָא מוקמי שעודתא דפסחא. שאני פסח, דסעודתא
 דשבת אתדרחיה בכמה גוונין. חד, בגין מצות ומרורים,
 דבעי בר נש דישתחח תאיבא. וחד, בגין פסח והא בהמא
 לא אשתחח מוי שעות ולמעלה, דסדורא דפתחורא בלא
 בהמא, לאו הוא סדורא.

וαι תימא בחמרא, חמרא שארי, בגין דתאייב (ס"א דגביר
 ס"א דגביר) לבא. אבל מיום אשתחלנא שלא בטילנא
 שעודתא דשבת, אפילו איבון יומי, דاشתחח בית. בהאי
 יומא חקל דתפוחין קדישין אtabרך, ומתרברכו על אין
 ותתאיין, והאי יומא קשורא הוא דאוריתא.

אמר רבי אבא, כי היה עביד רבי שמעון, בזמנא
 דאסטלק שעודתא דשבת, מסדר פתוריה
 ואשתדל במעשה מרכבה, והוה אמר הא שעודתא
 דמלפָא דיתי למיכל גבאי. בגין כה, שבת, אשתחח
 בכלה עדיף מכל ז מגין וחגין, ואקרו' קדש ולא מקרא
 קדש.

אמר רבי יהודה, כל蒿 מועדים מקראי קדש קריין בהן.
 אבל נפקי ראש השנה ויומא דכפורא שלא
 אשתחח בהו חזרותא, דהא איבון דיבנא הו, אבל אלין

תלחתא, זמיגין מקדש, לחדוותא לכלא, לאשתעشا
ביהו בקדשא בריך הוא, הדא הוा דכתיב, (דברים יב)
ושמחתם לפני יי' אלהיכם, וכתיב (דברים כז) **ושמחת לפני**
יי' אלהיך. **ביהאי יומא דשבתא, אטבשי כל צערא וככל**
רויגזא וככל דוחקא מכל עלמא, בגין דאייהו יומא
דהילולא דמלכא, דגשمتין אתוספן, בגונא דעלמא
דאתי.

אמר רבי יצחק לרבי יהודה, כתיב (שמות כ) **זכור את יום**
השבת לקדשו, ותגבינו זכריו על היין, אמאי על
היין. אמר ליה, בגין דיין חדוותא דאוריתא, וויינא
דאורייתא, חדוותא הוा לכלא. והאי יין חדי למלכא,
והאי יין מעטרה למלכא בעטרוי, הדא הוा דכתיב, (שיר
השירים ג) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה
שעטרה לו אמו. ותגבין בכלל בעיא לאחוזה בר נש
עובדא. שלא אשתח קדושה אלא בגין, כמה דעת אמר
(שיר השירים א) כי טובים דודיך מיין, מיין איבון טבאו,
נופירה דדייך מיין. ועל דא קדושה דשבת בגין, והא
איקומה, והא אמר.

ובחדר הראשון באביבה עשר יום לחדר וגוי. (ויקרא כב)
רבי חייא פתח, (שיר השירים ה) **אני ישנה ולבבי ערד קול**
דודיך דופק וגוי. **אמרה בנטת ישראל, אני ישנה בגלויתא**

דמְצָרִים, דֵּהוֹ בְּנֵי בְּשֻׁבּוֹדָא דַקְשִׁין. וְלֹבִי עַר, לְגַטְרָא
לְהֹו דָלָא יִשְׂתַּחֲזָן בְּגַלוֹתָא. קֹול דָודִי דַופֶק, דָא קָוְדְשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא, דָא מָר (שםות ו) וְאַזְכּוֹר אֶת בְּרִיתִי.

פָתָחִי לִי פָתָחָא פְהַדְוָדָא דְמַחְטָא, וְאַנְאָא אַפְתָחָה לְךָ
תְּרַעַיָּן עַלְאַיָּן. פָתָחִי לִי אַחֲוָתִי, דֵהָא פָתָחָא
לְאַעַלָּא לִי, בְּךָ הַוָּא, דָלָא יַעֲלוּן לְגַבָּאִי בְּנֵי אַלָּא בְּךָ,
אַבְתָּה הַוָּא פָתָחָא לְאַעַלָּא לִי (ךְ), אֵי אַגְתָּה לֹא תִפְתַּח
פָתָחָה, הָא אַנְאָא סָגִיר. דָלָא יַשְׁבְּחוּן לִי. בְגִינַן בְּךָ, פָתָחִי
לִי. פָתָחִי לִי וְדָאי. וְעַל דָא אָמָר דָוד, כַּד בְּעָא לְאַעַלָּא
לְמַלְכָא, אָמָר (תְּהִלִּים ק"ח) פָתָחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָקָה, אָבָא בָם
אוֹדָה יְהָה. זֶה הַשּׁעַר לִיִּי, דָא הַוָּא פָתָחָא וְדָאי לְאַעַלָּא
לְמַלְכָא. זֶה הַשּׁעַר לִיִּי, לְאַשְׁכָּחָא לִיָּה, וְלְאַתְּדִבְקָא בַּיָּה,
וְעַל דָא פָתָחִי לִי אַחֲוָתִי רַעִיתִי שְׁרָאָשִׁי וְגַוּ. בְגִינַן
לְאַזְדוֹגָא עַמְךָ, וְלִמְהֹוּ עַמְךָ בְּשַׁלְמָם דְעַלְמִין.

תָא חֹזִי, בְשֻׁעַתָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא הָוֹה קְטִיל לְבוּכָרִי
דְמְצָרָאִי, כָל אִיבּוֹן דְקְטִיל בְפְלָגוֹת לִילִיא, וְאַחֲית
דְרָגֵין מַעַילָא לְתַתָּא. בַּיָּה שֻׁעַתָא עַלְוָן יִשְׂרָאֵל בְקִיּוֹמָא
דָאת קְדִישָׁא, אַתְגּוֹרוֹ וְאַשְׁתַּתְפּוֹ בְכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
וְאַתְאַחֲדוּ בָה. כְּדִין הַהֹו דָמָא אַחֲזִיאוֹ לִיה עַל פָתָחָה.
וְתַרְיַן דָמִי הַוָּו, חַד דְפַסְחָא, וְחַד דָמָא דְאַתְגּוֹרָא. וְהֹו
רְשִׁים עַל פָתָחָה, רְשִׁימָא דְמַהִימָנוֹתָא, חַד הַכָּא וְחַד

הַכָּא וְחַד בִּגְנִיהָן, וְהָא אַתָּמֶר, (שםות יב) וּבְנָתוּ עַל שְׂתִּי המזוזות ועל המשקוף, בגין לאחזה מהימנותא.
וּבְאַרְבָּעָה (נ"א ובחמשה) עשר, הָא אַתָּמֶר, דָהָא כְּדַין מְבָטְלֵין חֲמִץ וְשָׂ奥ָר, וְאַסְתָּלְקֵנוּ יִשְׁרָאֵל מִרְשָׁוֹתָא אַחֲרָא, וְאַתְעַקְרֵוּ מִגְּיהָ, וְאַתְאַחֲדוּ בְּמִצְחָה, (דף צ"ה ע"ב) קְשֹׁוֹרָא קְדִישָׁא. בְּתֵר דְּאַתְגָּרוֹ, עַלְוָוָבָה, עַד דְּאַתְפָּרָעוֹ, וְאַתְגָּלִיאָ רְשִׁימָא דְּלָהּוֹן, וּכְדַין יְהָב לְהֻזָּן קְשֹׁוֹרָא, בְּאַתֵּר עַלְאָה, בְּקְשֹׁוֹרָא דְּמַהִימָנָותָא, בְּאַתֵּר דְּכַתִּיב, (שםות טז) הַבְּנִי מִמְטִיר לְכָם לְחַם מִן הַשָּׁמֶן, מִן הַשָּׁמַיִם, וְהָא אוּקְמוֹת.

תָא חֹזִי, בְּאַרְבִּיסֶר (נ"א בחמיסר) בְּשַׁעַתָּא דְּזֹוֹגָא דְּסִירָא אֲשַׁתְּכָה בְּשַׁלְיָמוּ עַם שְׁמָשָׁא, וּכְתָרֵין פְּתָאֵין לֹא מְשַׁתְּכַחֵין כֹּל כֹּךְ בְּעַלְמָא, דָהָא בְּחַדְתּוֹתִי דְּסִירָא, זִינְגִין בִּישִׁין מְשַׁתְּכַחֵין, וְמַתְעִרִי לְאַתְפְּשָׁטָא בְּעַלְמָא. וּבְשַׁעַתָּא דְּזֹוֹגָא דְּסִירָא אֲשַׁתְּכָה בְּגַהְיוֹ דְּשְׁמָשָׁא בְּשַׁלְיָמוּ, מְתַפְּגֵשִׁי כֹּלְהוּ לְאַתֵּר חַד, וּקְדֹשִׁי מַלְפָא אַתְעָרוֹ. כְּדַין פְּתִיב (שםות יב) לִיל שְׁמֹורִים הוּא לִיִּי, דָהָא זֹוֹגָא קְדִישָׁא אֲשַׁתְּכָה, וְהָיָא שְׁמֹורִים בְּכָלָא.

רַבִי אָחָא אָמֶר, בְּגִין כֵּךְ תָּקוֹנָה דְכָלָא (נ"א דכלה) בְּהַהְנוֹא יוֹמָא, וּבְלִילָה אֲשַׁתְּכָה יְשִׁיבָא דְבִיתָא, וּוּי לְאַיְנוֹן דְלָאו מְבָנִי בִּיתָא נִגְהָן, כֵּד אַתָּאן לְאַזְדוֹגָא אַרְיִיתָא

(ס"א אריווותא) **כחדא**, ווי לאיבונן דלא אשטע מודען גביהו.
בגין כה ישראל קדיישין מתקנין לוון ביתא, כל ההוא
יומא, ועל ידייהו, עייל'י מאן דעיליל, ואיבונן חדאן
וועמרן פֶּרְוּוּיִהוּ וְפָאֵין אַיְבּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא
דָּאַתִּי.

אמר רבבי יוסף למה לנו לאטרחא قولיה הא, קרא שלים
הויא, דהא בהאי ליליא, זוגא עלאה קדיישא
אטער ואשתכח, הדא הויא דכתיב, (שמות יב) הויא הלייה
הזה לוי שמיורים, Mai שמיורים. תרי, זוגא דסירה
בשם שא. לכל בני ישראל לדורותם, הדא מכאן
וללהה, אתא חדו ואתקשרו בקשרורא דשמעא קדיישא,
ונגפו מרשותא אחרא. בגין כי כה בארבעה עשר, מתקני
גרמייהו, ומבערוי חמץ מביניהו, ועייל'י ברשותא
קדישא, וכדין מתעטורי חתן וכלה, בעטורי דאימא
עלאה, וביעי בר נש לאחזהה גרמייה דאייהו בר חורין.
 אמר רבבי יוסף, הגי ארבע כספי הדהוא ליליא אמא.
 אמר רבבי אבא, הדא אוקמונה חבריא, לקביל ד'
גאולות. אבל שפיר הוא בספרא דרב ייסא סבא,
דק אמר הוAIL זוגא קדיישא אשתח בהאי ליליא בכל
סטראין, זוגא הוא ארבע קשrain, דאיונן ד' בריגין,
ולא מתפרשי דא מן דא, כד זוגא דא אשתח, ואנן

בחידותא דלהוֹן אתערנָא, בגין דהא זכיַגָּא בהוֹ, דמאן דא חד בדָא, זכיַגָּא בכלָא. ועל דא אשטעני לילְיאָה דא מפל שאר לילְוֹן, ובעין למעבד שמָא בכלָא, ולמחדי בהאי לילְיאָה, בגין חדותא הוֹא לעילָא ותתָא.

ועוד אמר, דארבע אלין ארבע גאולות קריַבָּן להוֹ. מאי טעמא. בגין דהאי דרגא בתראָה, גוֹאל אַתְקָרִי, (בראשיה מה) המלאך הנגואל. ולא אַקָּרִי גוֹאל, אלא על יְדָא דדרגא אחרא עלְהָא, (שמות קב"ו, ר"ח ע"ב) דקיימָא עַלְהָו ונהיר לה. וזה לא אפיק לה נהורא, אלא באליין תריין (ס"א אינון דרגין) דרגין דעליה. אשטע, דד' אלין ארבע גאולות ניבנהוֹ.

רבי יהודָה שָׁאֵל לרבי אָבָא, הָא כתיב (ס"א חי' דכתיב) שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם, וחידותא ה'א כל שבעה, אמא לא אשטלים הליל כל ז' יומין, כמו בספנות, דאשטע ח' יומין הלילא, בשלומו דחדותא כל יומא ויומא.

אמר ליה שפיר קאמרא, אבל ידיעא הוֹא, דהא הכא לא אתקשרו יישרָאֵל כל בָּךְ בכלָא, כמה דאתקשרו לבר. בגין פָּה בהאי לילְיאָה, דזוניגא אשטע כבל אינון דרגין עלאין) וחידותא דכלָא אשטע, ויישרָאֵל אתקשרו בההוא חדותא, עבידנא שלימו, והלילא

אֲשֶׁתְלִים. (אבל באינון הרגין עלאי) אבל ליותר אף על גב דכלתו משתכחי, עד פָעֵן יִשְׂרָאֵל לֹא אַתְקַשֵּׁרוּ בָהוּ, וְלֹא אַתְפְּרֻעוּ לְאַתְגָּלִיָּא רְשִׁימָא קְדִישָׁא, וְלֹא קְבִילוּ אָוּרִיתָא, וְלֹא עָלוּ בָמָה דַעַלְוּ לְבָתָר.

בגין כה בסופות שלימו דכלא אשתח ביה, וחדוותא דכלא יתר, אבל הכא עד פען לא זכו, ולא אשתח שלימו ביה כל כה, אף על גב דاشתחו כל ז', לאו הוא באתגלייא, ויישראל עד לא אתקשרו בהו בדקא חז'י.

ועל דא חדוותא דכלא ושלימו דהליילא בהאי ליליא, בגין ההוא חולקא דאתקשרו ביה. Mai טעם. דביוון דביה היא ליליא זונגא אשתח, כל קשרא דכלא אשתח בסטרא דזונגא, ולא בסטרא דישראל, כד זונגא אשתח בה משתכח אלין תריין (דף צ"ז ע"א) (ס"א תלה) דרגין דקיימין עלה. וכד אלין משתכח, הא כל גופה אשתח בהו, ובדין שלימו דכלא, וחדוותא מכלא, והליילא אשתלים, הא פדין אתערת סירה בכלא. אבל לא ליותר, הכל יומא ויומא אשתח, ויישראל עד לא זכו בהו, הא לאו הליילא שלימה, כמו בזמנין אחרנין.

אמָר לֵיה רְبִי יְהוָה, שְׁפִיר הָוָא, וְהַכִּי הָוָא וְדָא. וְהַא'

זֶמְנָא אַחֲרָא שְׁמַעַנָּא לֵיה בְּהָאִי גּוֹנוֹנָא, וְאַנְשִׁינָא מְלִיָּא.
הַשְׁתָּא מְלָה אַחֲרָא בְּעִינָא לְמַנְדָע, הָא חַזִינָא בְּפֶסְחָ ז',
וּבְסֻפּוֹת ז', וְשַׁלְיָמוֹ דְּחַדּוֹתָא בְּיוֹמָא אַחֲרָא. בְּשִׁבְעָוֹת,
אַמְמָא לֹא אָשְׁתַכְחוּ בֵּיתָה ז' יָמִים, וְהָא הַכָּא אַתְחֹזֹן יַתִיר
מְפָלָא.

פָתָח וְאָמַר, (שמואל בז) וְמַיְכַעַמְךָ כִּי שְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ.
וּכְיַמְיָה שְׁנָא הַכָּא דְאַקְרָוִון יִשְׂרָאֵל אֶחָד, יַתִיר
מִאַתָּר אַחֲרָא. אַלְאָ, כִּיּוֹן דְשַׁבָּחָא דִיּוֹרָאֵל, אֲתִיָּא
לְפִרְשָׁא, קָרָא לוֹן אֶחָד, דְהָא בְּכָל אַתָּר שַׁבָּחָא דִיּוֹרָאֵל
אֶחָד הוּא. מַיְטַעַמָּא. בְּגִין דְכָל קְשִׁירָוּ דְעַלְלָאִי וְתַתְאִי,
בְּהָאִי אַתָּר דְאַקְרָי יִשְׂרָאֵל אָשְׁתַכָּה. (ועוד) דְאַתְקָשָׁר בְּמַה
דְלַעַילָא, וְאַתְקָשָׁר בְּמַה דְלַתְתָא, וְאַתְקָשָׁר בְּכֶנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָא אַקְרָי כָּלָא אֶחָד. וּבְאַתָּר דָא
אָשְׁתַמְדָעָ מִהִימְנוֹתָא, וּקְשָׁוָרָא שְׁלִימָא, וּיְחִידָא עַלְהָא
קְדִישָׁא.

וְעַל דָא, יוֹמָא דָא, קְשָׁוָרָא דִמְהִימְנוֹתָא הוּא, קְשָׁוָרָא
דְכָלָא. וכְתִיב (משל ג) עַז חַיִים הִיא לְמַתְזִיקִים בָה
אַילְנָא הוּא דְאַקְרָי אֶחָד. וְעַל דָא בְּגִין דְאַינּוֹן מַתְקָשָׁרִי
בְאַתָּר דָא, אַקְרָי הַכִּי. וְעַז חַיִים אֶחָד הוּא וְדָאי אַקְרָי,
בְּגִין דְכָלָא בֵּיתָה אַתְקָשָׁר, וְיוֹמָא (ס"א וּשְׁמָא) דִילִיה, אֶחָד
וְדָאי, קְשָׁוָרָא דְכָלָא, וְאַמְצָעִיתָא דְכָלָא.

הַדָּא הוא **דְּכַתִּיב**, (בראשית ב) וע"ז החיים בתוך הגן, בתוך ממש, במציאות, ואחד בכל סטרין, וatkashr ביה. ועל דא פסח ופסות, והוא באמצעתה. בגין דאייה אמצעתה הכלא, ודא הוּא שבחא דאוריתא בהאי יומא, ולא יתר, שבחא דמהימנותא, וקשורא הכלא. אמר רבי יהודה, בריך רחמנא דשאילנא, וזכינה להני מיל'.

אמר רבי יצחק, חדותא ושירותא, זמגין ישראל לשבחא קודשא בריך הויא, בהאי שבחא דמשיחי ישראל בליליא דפסחא, דפנסת ישראל אתקדשת בקדושה דמלכא. הדא הוא דכתיב, (ישעה לו) השיר יהיה לכם בليل התקdash חג. בليل התקdash חג דיקא. ברוך יי' לעולם אמן ואמן.

וביום (במדבר כח) הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי' בשבועותיכם מקרא קדש יהיה לכם וגוי. רבי שמעון פתח, (דברי הימים א טז) אז ירבענו עצי העיר מלפנינו כי בא לשפט את הארץ. וכאה חולקיהון לאינון דמשתדל באוריתא יממא וליל, DIDUIN ארחות דקדשא בריך הויא, ואתאחד בשמייה (כל יומא). ווי לאינון דלא משתדל באוריתא, דהא לית לנו חולקה בשמא קדישא, ולא אתה אחד ביה, לא בהאי עלמא, ולא

בעלמא דאתה. מאן דזובי בהאי עלמא, זכי בעלמא דאתה. דהכى תניגן, (שיר השירים ז) דובב שפתה ישנים, אף על גב דאיפון בההוא עלמא, שפנותיהו מרוחשן תפן אוריתא.

תא חזי, עד השטה אקריבו ישראל תבואה הארץ, תבואה הארץ ודא. ואתעסכו ביה, ואתקשרו בההוא קשורא. ואף על גב דינא אשתח, דינא בשלמא אשתח ביה. (ס"א העלמא אתנהיג ביה) ואקריבו שעורים, בגין דאייה קדמאה מכל שאר תבואה, ומן קדמאה מתקרבא, ולא מההוא דמת אחר, דהא אחידוי קדמאה, ישראל אתא חדו ביה בקדשא בריך הווא, הכא הווא. אמר קודשא בריך הווא, אנא יהבית לבו מן במדברא, מההוא אחר דאקרי שמים, דכתיב, (שמות טז) הבני ממעטיר לכם לכם מן השמים, ואתונן מקרביין קמאי שעורים.

ורזא דמלחה, זאת תורה הקנאות, חסר. אזהרותא לנשי עלמא, דלא ישטונ תחות בעליךון. ואי לאו, קמה שעורים זמינים לקרבא. וממלחה חדא, אשתח מלה אחרא. זפה חילקיהון ישראל, דהא בנטה ישראל לא שקרת במלכא קדישא לעלמי. בנטה ישראל תויהת, (במדבר ה) אשר תשטה אשא תחת איש, בגין בך דינא

דְּהָאִ אֲתַתָּא (דף צ"ז ע"ב) **מִאֲתְּרָהָא קָא אֲתִיָּא.** וְמֵאַנְּ הַוָּא
אֲתְּרָהָא הַהוּא דְכַתִּיב בָּה (משלוי לא) **אַשְׁת חִיל מֵי יִמְצָא**
וּרְחֹוק מִפְנִיגִים מִכְרָה.

(משלוי יב) **אַשְׁת חִיל עַטְרָת בַּעַלְהָ.**
וְהַהוּא קָמָה שֻׁעוּרִים, **דְּאִיִּתִית הַהִיא אֲתַתָּא,** מִנְחָת
קְנָאת אַתְּקָרִי, חִסְרָה, **כְּגַסְת יִשְׂרָאֵל הַכִּי אַקָּרִי.**
וְעַל דָּא, **בְּפִנְחָס פָּתִיב,** (במדבר כה) **תְּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֱלֹהִיו,**
דְּקָנָה הַכָּא אֲתַתָּחֶד, **דְּמָאֵן דְמִשְׁקָר בַּהְאֵי בְּרִית,** **קָנָה**
אַתְּעַרְתָּ עַלְיָה, **וְעַל דָּא קָנָאֵין פּוֹגָעִין בָּו.** **תָּא חִזְיָה,** **קָמָה**
שֻׁעוּרִים, **הָאֵי עֹמֶר,** **דְּכִיּוֹן דְּהָהָה מְטָא לְרִיחֵיִן דְגָרוֹסּוֹת,**
מִפְיקִין מִפִּיה עַשְׂרוֹן מִנוּפָה בַּיְ"ג גַּפָּה.

וְדָא שְׁבַע שְׁבָתוֹת תִּמְמוֹת, **לְבַתֵּר דְּסַלְקִין שְׁבַע שְׁבָתוֹת**
אַלְיִין, **אֲתָא מַלְכָא קְדִישָׁא לְאוֹזְדוֹגָא בָּה בְּכֶנֶסֶת**
יִשְׂרָאֵל, **וְאֹרְיִיתָא אֲתִיִּיהִיבָת.** **וּכְדִין אֲתַעַטְר מַלְכָא**
בִּיחוּדָא שְׁלִימָם, **וְאַשְׁתַּכָּח אָחֵד לְעַיְלָא וְתַתָּא.** **וּכְדִ אֲתַעַטְר**
מַלְכָא קְדִישָׁא, **וּמְטָא זְמָנָא דְאֹרְיִיתָא.** **כָּל אַיִבּוֹן אַיְלָגִין**
דְמַבְּפִרְיָ אֲבִיהָג, **סַלְקִין שִׁירָתָא.** **וּמְאֵי אַמְרִי בְּשַׁעַתָּא**
דְמַלְקָטִי לְהֹזֵן, **פָּתָחִי וְאַמְרִי,** (תהלים קג) **יְיָ בְּשָׁמִים הַכִּין**
כְּסָאוֹ וּמְלָכוֹתָו בְּכָל מִשְׁלָה. (תהלים לו) **יְיָ בְּהַשָּׁמִים חַסְדָּךְ.**

וְכַתִּיב, (ישעה נה) **וְכָל עַצִּי הַשְּׁדָה יִמְחָאו כְּתָף.**
תָּו פָּתָח וְאָמֵר, (תהלים צח) **מִזְמָרָ שִׁירָו לְיִי** שִׁיר חֶדֶש כִּי
גְּפֻלָּוֹת עַשְּׂהָה. **שִׁיר חֶדֶש אַקָּרִי.** **בְּגִין כֵּה בְּהַקְרִיבָכֶם**

מנחה חדשה. התם מנחת קגנות, הכה מנהה חדשה. חדשה דחדשה דכלא (ס"א דכלא) הכה. קשורה דכלא דעילא ותטא, קשורה דמהימנותא. ועל דא יעקב שלימה אתעטר בעטורי, ואורייתא אתיהיבת.

וכד מטוין בכורים לגביהם פהנא, הויה בעי בר נש למימר ולפרsha מלין, על ההוא אילנא דארעה, דאשטים בגונא דלעילא, בתריסר תחומיין, בשבעין ענפיין, ובעה לאובדא לייה לבן ארמאה, דאתפגים עלמא בגיניה. וקידשא בריך הוא שזיב לייה, ואתעטר בדיןוי (ס"א בבינוי) כמה דאוקימנא. בגין ההוא אילנא, לכל קשרא דמהימנותא, ביה תליה. ועל דא מנהה חדשה אתקרי. מי טעם. בגין דחוותא דעלאי ותטא הנו, וחוותא דסיהרא. ובכל זמנה חדותותי דסיהרא, קשרא דמהימנותא הנו, וחווותא דילאה. (דסיהרא)

למלכא הד הו לייה בנין, וברטא חדא, אתקין סעודתא לכלהו בנין, לא אשתחחת היהיא ברטא על פטורא. כד אתה, אמרת למלפה, מארי, לכל אחוי זמינות ויהבת לכל חד מא בגין ידיין, וליא לא יהבת חולקא בגיןיה. אמר לייה, חייך ברטי, מנא דילך ישתחח על חד טרין. הא פלא יתגונן לך מהחולקיהון. אשתחח לברט בידהא חולקין, על חד טרין מכלא. כך פגש ישראאל,

מכלא נטלא חולקין, ועל דא אתקרי כלה, כלולא.
ככליה דכליה מזמנין לה מא בגין וחולקין ותבשיטין, פה
הייא פגש ישראלי, חדרותית (^{נ"א חדותא}) דיליה בכלא, וכלא
ייחבין לה חולקין ומ בגין.

טא חזי, בשעתא דמלכא קדיشا אשתח בעטרוי,
חדרותא דכנסת ישראל הו. וכד אוריתא
אתיהבית, אתעתרת כנסת ישראל בעטרין עלאין,
ובגין דכל קשרא דמלה מגוּתא, אתקשר בהאי אילנא,
אקרי יומ אחיד. דכתיב, (^{זכריה יד}) והיה יום אחיד הו יידע
ליי. יום אחיד ודיי, דכנסת ישראל יום אחיד, בקשרו
دلילא.

קשורה דלילא, רישא וגולגולתא ומוחה. (ווייחי רב"א)
קשורה אחרת, תרין דרווען וגופא. דאיתון,
(קשורה אחרת) מהילא דרישא. ואוקמא רב המגוּתא, (^{ס"א בתרין}
בתלת קשryan דאבאטה (^{קשורה אחרת}). תרין קיימין (^{נ"א כוילין}
הلتפא) דאתמשכו במשח רבות, (^{בקיומא}) בתרין דרגין, תרין
נחלין, לאכנשא זרעא, לאפקא בדרגא אחרת, בפום
אמה. אילנא דא, הו גופא דאמצעיתא, דאיתון לכל
הני, וכלא מתקשין ביה, והוא בהון, ועל דא כלא חד.
וכד איזווגת ביה מטרוגיתא, קדיין הו אחיד, והא
אוקימנא מלוי.